8ste JAARGANG. CURACAO DEN 31n. DECEMBER 1891. N° 418

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi CurBaçao, onaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 reegl, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

☞ Uithoofde van het feest der BESNIJDENIS ONZES HEEREN verschijnt de "Amigoe di Curaçao" heden.☜

1891–1892.

Nog een laatste ademtocht en het zieltogend jaar zal zijn aardschen levensloop volbracht hebben. Wij staan aan de sponde van den lijder 1891.

Een sterfbed, geachte Lezer, heeft altijd iets plechtigs en wekt tot ernstige overweging. Het heenvlietende leven, dat in een spanne tijds zoo hevig bewogen werd, eischt meer dan gewone belangstelling. Met bezorgdheid vraagt men zich af, *hoe* het voorbijvlood en berekent de gevolgen, die het hebben kan in de toekomst.

En het leven van het nu bijna vervlogen jaar 1891? O, wij mogen niet klagen, al kon het bemoedigender zijn.

Het *godsdienstig leven* bloeide. Het bloeide in alle landen van Europa, in de Vereenigde Staten, in Canada, in Australië. Het kwijnde ook in ons midden niet. Alleen teekenen de partijen zich alom scherper af: het kaf scheidt zich van het koren. Die godsdienst willen sluiten zich meer en meer aaneen en beginnen een leger te vormen, dat met het wapen van het woord en de pen een hevigen strijd heeft aangebonden tegen godsdienstloosheid en godsdiensthaat. In dien strijd verheft zich als een onverwinnelijk bolwerk de katholieke Kerk. Op Haar is al 't geweer der godsdiensthaat gericht, maar zij vermag dat bolwerk niet te doorboren, vast en hecht als het gegrondvest is op Christus' steenrots.

En toch, al stuiten de kogels en pijlen der vijanden op haar af, al spatten de baren van bitterheid, die over Haar gaan schuimende aan Haar voet uiteen, al zinkt Haar het hoofd niet op de borst, daar Zij steun vindt in de belofte van Haar Stichter, toch wordt het hart dier Moeder bij iedere vijandige poging tegen Haar bitter gegriefd. Hoe bloedde het hart van millioenen katholieken bij de beleedigingen der katholieke Kerk te Rome aangedaan op den 2en October, de dag die het Opperhoofd der Kerk het begin zijner lijdensgeschiedenis noemde! Maar alles gaat voorbij en na de beproeving weet God weer troost en opbeuring te schenken. Ziet, terwijl het jaar ten einde spoedt, is het niet alsof een glans van vreugde en voldoening het droevig gelaat der gegriefde Moeder verheldert? Hoelang werden Haar rechten miskend, zonder dat er zich van de Regeerders der volken een enkele stem verhief, om die te doen erkennen. En nu, na de duizend gebeden, die in de Octobermaand ten hemel zijn opgestegen, nu ontvangt Zij de troost dat ten gehoore van geheel Europa Haar onafhankelijkheid wordt verlangd (1). Dat doet ons moed scheppen. Waar gebeden wordt, daar dient geen moed verloren!

Het *politiek leven* van dit jaar bezat slechts één levensader: het zoeken naar middelen om de vreeselijkste aller oorlogen te vermijden. De europeesche Mogendheden verbonden zich met en tegenover elkander. Rusland en Frankrijk, d. i. barbaarschheid en beschaving, reikten elkander de broederhand, om pal te kunnen staan tegenover de Vorsten van het Drievoudig Verbond, dat door de bekentenissen van Crispi, waarom Italië tot dat Verbond toetrad, niet weinig van zijn prestige verloren heeft. Nu was de politieke hemel doorgaan dezelfde, als die zich boven onze hoofden welft in een slechten regentijd. Donkere wolken pakten zich bijwijlen samen en dreigden zich met donderend geklater neer te storten, maar langzamerhand dreven zij af en werd de hemel weer helder. Zal zij het blijven in 1892? Niet gunstig zijn de voorteekenen. Het arbeiders-vraagstuk, waarvan de weg tot de oplossing zoo heerlijk in de laatste Encycliek van Paus Leo XIII is aangegeven, is nog weinig op dien weg gevorderd en de ontzettende macht van de sociaal–democratie wordt met den dag dreigender. Wie weet, of wij niet een revolutie te gemoet gaan, erger nog dan die op het einde der vorige eeuw! Maar het afgeloopen jaar heeft ons geleerd weinig aan voorteekenen te gelooven.—

Het leven in onze kleine maatschappij was vrij wel gelijk aan dat van andere jaren. Handel en Nijverheid waren verre van in den bloei te staan. Alleen geven de vele vruchtbare regens, die dit jaar vielen, gegronde hoop op een voortreffelijken oogst. Ons politiek leven moet zijn stempel nog ontvangen. Ons godsdienstig leven behoeft vooruitgang: hier een plant, die nog veel regen en zonneschijn behoeft om tot een sterken boom op te groeien; daar een halve kudde verlaten; ginds een geheele schaapsstal zonder herder. Moge het nieuwe jaar voor dat leven gelukkiger zijn!

En nu, geachte Lezer, nemen wij afscheid van het oude jaar en roepen U van harte een gelukkig nieuw toe. Zegene God in dit nieuwe jaar de Kerk en de Maatschappij; mogen wij de zegepraal van gene beleven en op deze alom een godsdienstig stempel gedrukt worden. Zegene Hij ook Uwe bijzondere belangen en geheel ons dierbaar Curaçao, dat bij het intreden van het jaar 1892 een toekomst van vrede en vreugde te gemoet moge gaan.

(1) Zie *Oostenrijk*, hierna.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De viering van het Kerstfeest op Curaçao wordt, naar wij meenen, door onze bladen wel wat te rooskleurig voorgesteld. Personen in kennelijken staat waren er niet minder, veeleer meer dan andere jaren. En werd er in de stad en aan de Overzijde minder tamboer gedanst, daarbuiten ging het er spaansch toe. Nu, dat het vuil meer en meer naar buiten loopt, dàt mogen wij gelukkig noemen. Hoemeer het kwaad het licht begint te schuwen, hoe meer wij er bij winnen. Van harte maken wij daarom de woorden van *De Vrijmoedige* tot onzen wensch: dat nl. de tijd niet ver meer moge zijn, waarop het heilig Kerstfeest uitsluitend een godsdienstig karakter zal hebben.

—

FEUILLETON.

Bautismo di un reo
NA
MOMENTO SUPREMO.

Na vida di pater *Timotheus Bermingham*, él tabata trahá den vinja di Senjor na Charlestón, Estados Unidos. Un día, 12 di Mayo 1852, él tabata na cabai ta bai e pueblo *Abbeville*, un di su misionnan. Na camina él tabatin un encuentro koe ainda nunca a sobreviniéle i koe a yamá su atención altamente. Na pía di un cerrito koe él mester a pasá ainda, él kier mirá su delanti un gran cantidad di cabai, bistí coe nan frená i coe nan silja riba nan lomba, marrá na páloenan. Rondó di nan tabatin ainda un número di cabai poné na un sorto di wagen di coenucoe. I sin embargo den hinter e circunferencia ayí ni un cochero, ni un ginete, ni un hende ta vigilá e animalnan.

"¿Ta pa nificá kiko es aki?" asina e misionario a cordá, i formando toer clase di congetura él a coeminsá ta subí e elevación. Jegando ariba cabez dje cerrito, él a haya bien pronto solución dje enigma. Den e valje su delanti él kier mirá un multitud innumerable di hende reuní, i un horca plantá un distancia ayí fô. Ayí un negro catiboe koe a matá su esposa, mester á ser ehecutá.

"¿Acaso e desgraciado ta bautizá i prepará pa moeri?" atá e pregunta koe e misionario celoso a hací su mes inmediatamente.

Ignorando kiko él respondé riba su mes pregunta, i sumamente preocupá pa salvación di alma dje infeliz, e eclesiástico a picá su cabai, i corré pasá, meimei di toer e hendenan, bai derechito na e horca. Hustamente e huez tabata bai lezá sentencia dje condenado pará caba riba e mesa falsoe. E pater a boelá fô di su cabai i él a pidi permisión pa papiá coe e reo bao di cuater wowo. Coe di más grandi amabilidad nan a concedéle su súplica amorosa.

—"¿Bo ta pertenecé, amigo mío, na un ú otra Iglesia?" e misionario a coeminsá.

—"Nó," e reo a contestá.

—"¿Bo no ta bautizá?"

—Sí mi por cordá....... ¡nó!"

—"Sepa bo anto, mi amigo, koe nos Senjor Hesucristo a moeri pa pecadornan, i koe hasta e asesino arrepentido, cologá un banda di dj' Ele na cruz, El a perdonéle su picarnan. Den poco momento lo bo tin di comparecé delanti di tribunal di Dios. ¿Lo bo no kier también, manera e asesino contrito, drentá den Paradiso celestial?"

—"¡O, sí, coe mil amor!" e negro a contestá.

—"Ma anto bo mester recibí Santo Bautismo promer."

—"Mi kier ser bautizá."

—"P' esai ta exigí koe bo detestá toer bo fáltanan di hinter bo corazón; sin esai bo no por recibí e Santo Sacramento ayí."

—"Mi ta detestá toer mi fáltanan di fondo di mi corazón," e pecador contrito a contestá inmediatamente.

Na es ora ayi e hueznan a contá e pater, com unbê, después di a cometé e crimen, e desgraciado catiboe a demoestrá su hondo arrepentimiento, com voluntariamente él mes a entregá su persona den manoe di policía, i koe tabata riba su propio testimonio él a ser sentenciá. Na camina di patíbulo él a puntrá también, si den e multitud di espectadornan no tin un dominé ó kende koe sea, koe kier yudéle rezá. Ma no tabatin ningún koe kier a rindiéle e servicio di caridad ayí. Dios sin embargo, "*a scuchá e deseo dje oprimido*" i den Su misericordia El a tené piedad coe e pagano humilde, koe no tabata sintí su mes capaz pa él só rezá pidí Dios.

Ainda un dificultad a bin contrarestá Bautismo dje dichoso catiboe. Hinter e yano tabata árido i secoe, ni un parti bo no por a descubrí un fuente di agua, ni un parti bo por a divisá un cas. Ma nada dj' esai lo por hací oposíción na misericordia dje bon Dios na favor dje pecador arrepentido; di lo contrario, esai lo sirbi pa poné más na evidencia, coe ki amor el Senjor a recogé e deseo di su corazón.

Ya a trascurrí hopi ora, i te ainda nan no por a hayá agua; porfin nan kier mirá un pobercita muger ta bahá fô dje cerrito pa bin vendé algún refresco.

Pa casualidad, ó propiamente bisá, pa disposición divina e muger tabatin un bleki coe poco agua aden. ¡Ki alegría grandi no tabata pa e pater, ora algún dje hendenan a trecé e bon noticia ayí! E desgraciado condenado, koe ya tabatin strop pasá den su garganta, a loebida e morto amenazadora, él no tabata corda sino riba e vida di gracia koe lo él ba;

Een andere vooruitgang — maar in de verkeerde richting — is in de *Tramvia* te bespeuren, waar het tarief van 8 tot 10 cents gestegen is.

Bij gouvernements-beschikking is tot het doen der indeeling bij de schutterij en het onderzoeken van en beslissen op de redenen van vrijstelling en uitsluiting van dat korps voor het jaar 1892 eene commissie benoemd, samengesteld uit de heeren J. H. R. Beaujon en J. E. van der Meulen Jr., leden van den Kolonialen Raad, den Kapitein bij de schutterij J. J. Pietersz, den 2e. Luitenant C. Statius Muller en den sergeant majoor K. Peiliker.

---

is voor het jaar 1892 een schuttersraad benoemd, bestaande uit:

den Kapitein M. Capriles;
„ 1e. Luitenant J. H. M. Ellis;
„ 2e. „ M. H. Daal;
„ Sergeant Majoor E. Osorio;
„ Sergeant A. J. F. de Veer;
„ Korporaal J. C. W. Gravenhorst;
„ Schutter W. Ferguson.

---

is eene commissie benoemd, bestaande uit de heeren P. C. Gorsira en L. V. Leyba, leden van den Kolonialen Raad, met den Administrateur van Financiën, ten einde het Register van den aanslag in de belasting voor de weerbaarheid voor 1892 op te maken.

---

zijn benoemd:

a. tot rechercheurs ten dienste van het hoofd der politie, de tijdelijk als zoodanig aangestelde personen van G. S. Ponne Sz. en P. T. B. Rigaud; en

b. tot maréchaussée der 2e klasse de tijdelijk als zoodanig aangestelde persoon van W. F. Poppe.

---

is Mejuffrouw A. L. Meijners benoemd tot hulponderwijzeres bij de Openbare Meisjesschool alhier.

---

is de jongeling P. L. de Haseth als geëmployeerde geplaatst ter Administratie van Financiën.

---

is de heer Dr. D. R. Capriles benoemd tot Armen-geneesheer in het 2e. district dezes eilands.

NEDERLAND.

Op verzoek van de commissie voor de huishoudelijke aangelegenheden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is op Hoofdstuk II der Staatsbegrooting weder aangevraagd eene som van *f* 9000, voor de vernieuwing van den koninklijken troon en de aanschaffing van een nieuw vloerkleed in de vergaderzaal der Kamer.

— In het vorige jaar is er vanwege het Departement van Koloniën niet minder dan *f* 90.000 uitgegeven, om door aanplakbiljetten, brochures, advertentiën, enz. de vrijwillige dienstneming bij het Indische leger te bevorderen. Toch is het der Regeering niet mogen gelukken, het voor 1890 vastgestelde contingent van 2000 man voltallig te maken.

— Aan de Inspecteurs van de verschillende wapens is door den Minister van Oorlog opgedragen, met elkander in overleg te treden tot het indienen van voorstellen tot uniform-verandering voor het leger, aangezien het door genoemden minister niet wenschelijk wordt geacht, alléén voor het wapen der infanterie eene uniformverandering in het leven te roepen, waartoe aanvankelijk het plan heeft bestaan.

De verschillende korps-commandanten zijn aangeschreven, hunne voorstellen tot verandering en wijziging van uniform met spoed aan hooger hand in te dienen.

Reeds thans kan bijna met zekerheid worden gezegd, dat de schako wel geheel zal vervallen, waarnaar reeds geruimen tijd verlangend wordt uitgezien, omdat die door den gebruiker als een ondoelmatig, zwaar en lastig hoofddeksel wordt beschouwd. Welk soort of model van hoofddeksel daarvoor in de plaats zal treden, is nog geheel onbekend. Voor troepen te paard en te voet zal dit echter wel verschillend zijn.

Ook zullen zeer waarschijnlijk de onoogelijke chevrons voor langdurigen dienst vervallen en daarvoor medailles van brons, zilver en goud naarmate van het getal der dienstjaren, in de plaats treden. Dit zal zeker eene zeer gewenschte verbetering zijn, aangezien het bekend is, dat de roode chevrons, die thans aan onderofficieren en minderen voor 6, 18 en 30jarigen dienst worden verleend, door hen liever *niet* dan wel worden gedragen.

BUITENLAND.

Rome. — Vrijdagavond 27 Nov. zijn te Rome twee bommen ontploft: een op de via delle Muratte, de andere op het Apostelenplein.

— Aan de bemoeiingen van hun ambachtsheer, graaf Richard Pecci, danken de bewoners van Maenza de oprichting van een kinderbewaarplaats en opvoedingsgesticht door zijn doorluchtigen bloedverwant, Paus Leo XIII. De stichting is dezer dagen ingewijd.

Italie.—De oostenrijkschen kanselier Kalnoky heeft zich in de Kamer uitgelaten over het Romeinsche vraagstuk tot groote ergernis van Italië.

De Romeinsche quaestie is een moeilijk punt, zeide de minister. — Hij voerde dus niet de struisvogeltactiek, om het bestaan ervan te willen ontkennen. — Hij ging nog verder en verklaarde, dat de Oostenrijksche regeering evenals de groote meerderheid harer onderdanen voor den Paus eene volkomen onafhankelijkheid wenscht, zooals voor het Opperhoofd der Katholieke Kerk noodig is. Evenwel, besloot hij, kan Oostenrijk niet feitelijk daarvoor optreden, omdat het bondgenootschap met het koninkrijk Italië een der grondvesten van Oostenrijks staatkunde is.

Voor alle Katholieken is dit vooral van het allerhoogste gewicht. Het is de eerste maal, dat eene Europeesche regeering openlijk en officiëel de wenschelijkheid, ja zelfs de noodzakelijkheid van het herstel der wereldlijke macht des Pausen erkent, en reeds die eerste maal gaat zij zooverre, om te bekennen, dat slechts omstandigheden haar verhinderen, metterdaad in die richting te werken.

In de liberale kringen van Italië maakte de echo dezer rede dan ook een verpletterenden indruk. Daags daarna reeds werd in de Italiaansche Kamer het gouvernement geïnterpelleerd over "de politiek, door de Curie gevoerd, vooral na de verklaringen, dienaangaande pas afgelegd door den minister van eene natie, met welke men is verbonden."

De minister van buitenlandsche zaken verklaarde den authentieken tekst der aan dien minister toegeschreven woorden niet onder de oogen te hebben. Zich den tolk makende van de gedachten der regeering, achtte hij het zijn plicht te verklaren, dat hij de verklaringen, waarop de interpellant had gezinspeeld, niet mogelijk achtte, vooral niet nu het heet, dat zij gedaan zijn door den minister van een bevriende mogendheid; voor ons althans — zoo eindigde de minister — bestaat de Romeinsche quaestie niet.

Deze laatste tirade vond toejuiching. Maar dat applaus kan evenmin als de loochening van het bestaande het wezen daarvan wegnemen. Zulk eene handelwijze doet denken aan den waanzinnige, die de oogen sloot en beweerde, dat hij de zon in het niet had doen zinken,— omdat hij ze niet meer zag.

Frankrijk.— Zaterdag 28 Nov. heeft de ministerraad te Parijs eene wetsvoordracht goedgekeurd, waarbij de Regeering gemachtigd wordt zekere bepalingen der tractaten of Conventiën met Nederland en andere Staten te verlengen. Die bepalingen betreffen niet het tarief van rechten maar de scheepvaartbetrekkingen en de rijksinrichtingen. Het ontwerp machtigt de regeering, met ingang van den 1en Febr. a. s. het minimumtarief toe te passen op landen, welke thans in het Conventioneelen tarief deelen, zonder voorwaarde van wederkeerigheid voor Fransche artikelen.

Dit ontwerp zal waarschijnlijk in handen eener commissie van onderzoek gesteld worden. De commissie, die met het onderzoeken van de wetsvoordracht op de prostitutie was belast, is met hare taak gereed en heeft een allerongelukkigsten uitslag gevonden. Hoewel er ten zeerste voor — zooals zij in haar rapport verklaart — om tegen de *souteneurs* wettelijke bepalingen uit te vaardigen, moet de commissie het regeeringsontwerp voor onaannemelijk verklaren. In het Fransche strafwetboek is de prostitutie nl. niet als een strafbaar misdrijf aangemerkt; bijgevolg is het ook niet mogelijk, medeplichtigheid aan of bevordering van die niet-strafbare feiten wel strafbaar te stellen.

— Hoe ongeloofiijk het ook schijne, toch is het waar: Wilson, de beruchte schoonzoon van president Grévy, de koopman in decoraties, treedt weêr op de planken van het politiek tooneel. Sedert eenigen tijd belegt hij meetings, houdt redevoeringen, belooft den werklieden gouden bergen en tracht in het arrondissement Loches populariteit te winnen. Bij de verkiezingen van 1893 zal hij zich candidaat stellen voor de kamer!

— De groot-kanselier van het Legioen van Eer heeft eene volledige lijst doen opmaken van het aantal vrouwen, die met het Legioen van Eer gedecoreerd zijn. Sedert 1852 zijn er op de 52 gedecoreerden 26 Zusters, waarvan 22 onder de republiek het ridderkruis hebben ontvangen. *L'Univers* vraagt terecht, hoe het komt, dat de republikeinen, die gedwongen zijn te erkennen, dat er onder de Zusters toewijding en heldenmoed gevonden wordt, durven verklaren, dat zij de zieken in de hospitalen en de kinderen op school niet aan hare zorgen durven toevertrouwen.

Duitschland.— Er zijn thans omtrent den politieken toestand in Europa openlijke verklaringen in den Duitschen Rijksdag afgelegd door kanselier Caprivi,—die volstrekt niet aan aftreden denkt, zooals hij zelf verzekerde. Deze rede—eene aansluiting op de geruststellende verklaringen van Salisbury, diRudini en Kalnoky—werd gisteren uitgelokt door den vrijzinnigen afgevaardigde Rickert, die bij de algemeene beraadslagingen de ontevredenheid ter sprake bracht, welke door de oude Bismarckpartij wordt gezaaid, waarbij men zelfs allerlei onrustwekkende geruchten verspreidt.

Caprivi antwoordde hierop in een uiterst zorgvuldig bewerkte rede, die een uur duurde. Daarin waarschuwde hij, onder stijgenden bijval van het geheele Huis, tegen staatkundige zwartgalligheid.

Hij verklaarde in geen enkel opzicht zijn ambt moede te zijn, en heeft veeleer nooit zooveel werklust gevoeld als thans, nu de handelsverdragen zijn vastgesteld. Hij neemt zijn plaats in op bevel van den Keizer en zal daar blijven, zoolang het dezen behaagt.

Ten onrechte wordt der Regeering slingeren en onstandvastigheid in haar staatkunde verweten. Vooral ten aanzien van de buitenlandsche aangelegenheden heerscht eene opzettelijk verwekte ongerustheid. Waarheid en openhartigheid zijn in de buitenlandsche staatkunde de leuzen der regeering. De reis des keizers naar Rusland, die hem als zwakheid werd verweten, heeft de beste uitwerking gehad. Aanleiding tot ongerustheid bestaat niet. Hetgeen te Kroonstad is voorgevallen, is daarmede niet in strijd. Die gebeurtenissen zijn te verklaren als zekere betooging tegen de wellicht door de pers met te veel ophef begroete vernieuwing van het drievoudig verbond. De keizer van Rusland is de de meest vredelievende man ter wereld, en ook andere mogendheden denken niet aan oorlog, daar geen harer een bijzonder overwicht heeft. Het behoud van den vrede hangt hoofdzakelijk af van de standvastigheid der regeering; en de demonstratie te Kroonstad ware misschien niet mogelijk geweest, zoo Frankrijk tegenwoordig niet met vaste hand bestuurd werd. Het toenemend zelfvertrouwen vermindert de zenuwachtigheid en bevordert daardoor den vrede.

De gewapende vrede wordt daarom echter niet onnoodig, maar hoe meer de volken den algemeenen dienstplicht invoeren, des te geringer wordt het gevaar voor oorlog.

— Keizer Wilhelm wil niet alleen cesar over zijn volk, maar ook paus over zijne Protestantsche onderdanen zijn.

Binnenkort zal een bundel keizerlijke predikaties het licht zien! Het zijn de toespraken, door den keizer gehouden tot de officieren en matrozen aan boord van de *Hohenzollern* op zijn reis naar Noorwegen. De titel van het boek is „De stem des Heeren is op de wateren," en in de voorrede wordt gezegd: „Het is de huisvader, die deze gedachten uitspreekt, terwijl hij gebruik maakt van zijn priesterlijk recht bij afwezigheid van een geestelijke aan boord, en dus een voorbeeld geeft, dat ieder onzer in zijn eigen kring behoort te volgen."

— Gemiddeld lijden thans te Berlijn wekelijks 10.000 personen aan influenza. De epidemie is veel boosaardiger dan voor twee jaren. In de laatste week stierven dertig personen aan influenza. Alle artsen zijn het er over eens, dat een lijder aan influenza streng de kamer moet houden, daar bijna altoos longontsteking op de eigenlijke ziekte volgt, wanneer de zieke te vroeg uitgaat. Ook is warme kleeding zelfs bij minder koud weder aan te bevelen.

Oostenrijk.— In een schrijven uit Weenen aan de *Germania* wordt de gegeven Verklaring van Kalnoky over het romeinsche vraagstuk een *meesterstuk* van diplomatie genoemd. Tien jaar is Kalnoky reeds kanselier, en nooit nog was gebleken, hoe hij eigenlijk over de Romeinsche Quaestie dacht. Men hoorde alleen dat zijn opvattingen strookten met Oostenrijks karakter als

---

recibí, riba e vida eterna koe lo él drentá bien pronto.

— "Arrodiljá bo," e misionario dici coe n'éle, "i keré koe tin un Dios den tres divina persona, Dios Tata, Dios Jioe i Dios Espíritu Santo, i koe Dios Tata kier moestrá bo misericordia i kier perdoná bo bo errornan pa méritonan di Dios Jioe, si acaso bo ta deplorá nan sinceramente. Repití e palabranan aki, pa bo detestá bo picarnan, i elevá bo coerazón na Dios, mientras bo boca ta expresá bo culpa i bo contrición." Dj'ayí e negro a repití na voz haltoe palabra pa palabra acto di contrición koe e misionario tabata rezá huntoe coe n'éle.

Un momento después agua purificadora di Bautismo a lavá cabez dje asesino i a haciéle renacé den vida verdadera.

A trascurrí algún minuto, e verdugoe a halá e gorro tapá cara dje reo i trampa dje mesa a zak bao di su pianan. — "¡ Tené piedad di mi, mi Hesús, tené piedad di mi !" — tabata última palabranan dje moribundo, i su alma sin mancha a sali na encuentro di su Dios.

— Un semehante ehemplo asina sorprendente nos no ta hayéle sino den Coliseo di Roma na tempoe dje promer persecucionnan di Iglesia, ora e martirnan, riba arena, un tabata administrá otro, Sacramento di Bautismo.

E multitud di hendenan koe a biní di masjá aleeuw pa presenciá e ehucución, a kedá atónito i admirá di weitá ki di improviso e pater a parcé, i mayor parti di nan, hasta e protestantei incrédulonan no por a largá di reconocé den concurso di toer e circunstancianan, un disposición di Dios Su Providencia paterna.

¡ O ! cuán todopoderosa, oración ta cerca dj' Ele koe a bisa: "*Pidi i lo bo hayd, batí i lo ser habrí pa bo.* Un asesino ta expresá simplemente deseo di por rezá, i na e mes instante el Senjor ta habri tesóronan di su gracia i El ta libertá e alma horriblemente manchá, di castigonan eterno.

Ta purísima verdad anto e palabra di profeta David:

"*El Senjor a tende e deseo di oprimidonan; Bo orca a scuchá e anhelo di nan corazón.*" Ps. 10. 17.

Fin.

———o———

katholieke monarchie. Trouwens, ook de katholieke afgevaardigden vermeden angstig elke zinspeling op deze netelige quæstie, en vooral sedert het sluiten der Triple-Alliantie mocht er in het geheel niet meer over gerept worden! Zallinger maakte daar nu een eind aan, en hij deed het met tact en waardigheid, zonder van den minister handelingen of verklaringen te eischen, die dezen in moeilijkheden konden brengen. Kalnoky-zelf verloor ook geenszins de voorzichtigheid uit het oog, maar aarzelde toch niet om den *italianissimi*, die sinds den 2n October meenden alles te mogen doen, een krachtig halt! toe te roepen en den internationalen vrijmetselaars een dikken streep door de rekening te halen. De liberale pers van Oostenrijk is er dan ook zóó van geschrokken, dat zij er sprakeloos van werd. Zelfs de *N. fr. Pr.* waagt zich niet aan een bestrijding van den minister, en behelpt zich met de bewering dat de Paus nooit zoo onafhankelijk was als thans.

— Ziehier, zegt *Le Moniteur de Rome*, de juiste woorden van de gewichtige passage der redevoering van Mr. de Kalnoky: "Het Gouvernement verlangt, dat de toestand des Heiligen Vaders zoodanig zij, dat hij insluit *de volkomene onafhankelijkheid*, die het Hoofd der Katholieke Kerk toekomt en hem noodig is. (Toejuiching): het wenscht, dat hij zoodanig zij, dat hij *het Pausdom en den Paus zelven voldoet;* want, wanneer *de voldoening van dezen kant duurzaam zal zijn*, dan alleen zal de vrede tusschen het Pausdom en het Italiaansche koninkrijk kunnen hersteld worden.

Dat blad voegt hier aan toe:

Deze woorden zijn goud waard. En onze officieuze mannen geven voor, dat Mr. de Kalnoky het bestaan eener romeinsche quaestie niet erkent. Deze tekst is meer karakteristiek dan de telegram der Agentschappen. Brengen wij ook hulde aan het initiatief en aan de redevoering van Mr. Zallinger, die recht heeft op alle gelukwenschen.

Rusland.—Volgens de *Pol. Corr.* zou de Czaar uit zijn eigen kas vijftig millioen roebels hebben geschonken aan het comité tot leniging van den hongersnood.

Zweden. —Koning Oscar heeft dezer dagen eene deputatie werklooze arbeiders ontvangen. Hij verklaarde hun, dat, als hij de eenige meester in den Staat was, er geen werkeloosheid meer zou zijn, en dat hij ook niet de invoerrechten op vleesch en granen zou laten bestaan.

Dit bericht deed dadelijk de ronde door de pers. Het ministerie was hierover zeer gekwetst en vroeg den koning verlof, het "officieel" [!] te mogen tegenspreken. Koning Oscar verklaarde echter, dat hij niets op zijne woorden wilde laten afdingen.

China.— De toestand in China wordt zooals de europeesche bladen melden met den dag bedenkelijker, en wat omtrent de reeds gepleegde gruwelen bekend wordt is allerbedroevendst. De 4000 man regeeringstroepen, die tegen de, onder aanvoering van een Lama-priester voortrukkende oproerlingen van Mongolië waren afgezonden, werden bij Chinchin (ten noorden van den grooten muur, 380 mijlen van Peking) op de vlucht geslagen met achterlating van 700 dooden. De opstandelingen hebben vervolgens de noord-oostelijk gelegen stad Choyang ingenomen. Door de Regeering werden 6000 man van Tientsin tegen hen afgezonden. Worden ook die geslagen, dan schijnt voor de oproerlingen de weg naar de hoofdstad vrij, zoo niet de Mogendheden tusschenbeide komen.

Nog erger is het gesteld in het district Takoy of Tukow, noordwestelijk van Kaiping, waar de mandarijnen het behoud der overige inwoners kochten door uitlevering der Christenen! Alle inwoners zouden gespaard blijven, mits de woestaards de europeesche missiehuizen en de huizen der bekeerde Chineezen naar hartelust mochten plunderen en uitmoorden. Aan ontvluchten viel voor de aldus prijsgegeven martelaren niet te denken, en de slachting begon, onder de oogen der overheid en in het bijzijn, naar het schijnt, der machtelooze militairen. Eerst werden de volwassen christen Chineezen afgemaakt; daarna de kinderen met groote messen aan stukken gehakt en op brandstapels gebraden. Toen was de beurt aan eenige christen maagden", die, na gruwelijke mishandeling, met knuppels werden doodgeslagen. Eindelijk was de beurt aan de priesters, die op de wreedste wijze gemarteld werden: één hunner werden de tong en het hart uitgerukt. In het geheel moeten 300 Christenen ter dood gebracht zijn; terwijl de missiehuizen zoowel als de woningen der Christenen geplunderd en platgebrand werden. Na afloop der gruwelen bood de hoofdmandarijn den woestelingen een feestmaal aan!

De nieuwste tijdingen uit China stellen den toestand hoe langer zoo verschrikkelijker voor. De opstandelingen rukten uit het noord-oosten op Peking los en waren volgens de officieele dépêches nog nauwelijks 300 mijlen daarvan verwijderd. De onderkoning Li-Hung-Chang heeft hun alle beschikbare krijgsmacht te gemoet gezonden en hoopte, door gebruikmaking van den spoorweg, haar aankomst bij de Groote Muur drie dagen te bespoedigen, opdat het haar mocht gelukken de doorgangen van den Grooten Muur nog tijdig te bezetten. Geheel Mandschoerije is in opstand, en wijl de keizerlijke dynastie juist uit die provincie stamt, meenen sommigen dat deze opstand niet enkel tegen de Europeanen of tegen de Christenen gericht is, maar tevens een politieke beteekenis heeft en rechtstreeks op de Regeering gemunt is; zoodat het ook de vraag wordt, of een collectief vertoog der Mogendheden, gelijk Frankrijk in overweging heeft gegeven, voor het oogenblik wel mag worden wenschelijk geacht, daar zulks het aanzien der Regeering zou schaden en dus water op de molen der opstandelingen zou wezen. *The Daily Telegraph* o. a. waarschuwt tegen zulk een diplomatieke interventie, hoewel van den anderen kant een onmiddelijke bescherming der europeesche onderdanen te Shanghai enz. allerdringendst noodzakelijk is. Het *Journal de Bruxelles* meent dat alle diplomatieke vertoog te laat zouden komen en er liever aan interventie moet gedacht worden. — De *Times* schijnt aan maritieme demonstraties te denken, en wil blijkbaar dat dit collectief geschiedde; maar hoe doelmatig zulke dreigementen soms tegenover de Regeering kunnen zijn, is het toch niet waarschijnlijk dat de rebellen er veel notitie van zouden nemen. — De *Morning Post* wil dat voldoening geëischt worde voor den moord op de missionarissen, de verwoesting der missiehuizen en de beleediging der vlag van de betrokken natiën.— Ook de *Standard* is tegen diplomatieke vertoogen en eischt enkel bescherming der engelsche onderdanen.—Het *Daily News* wil dat alle Europeërs in de havensteden vluchten en daar door de vloot of landingstroepen beschermd zullen worden. Overigens vreest het blad dat de chineesche regeeringstroepen als gewoonlijk zullen weigeren op het chineesche gepeupel te schieten, zoodat de opstand door hen niet licht bedwongen zal worden.

Natuurlijk zijn uit de oproerige streek zelf bezwaarlijk juiste berichten te verkrijgen. Men verkeert dan ook nog grootendeels in onzekerheid omtrent het gebeurde; maar de kwade vermoedens gaan reeds zoo ver, dat men voor het lot van *alle* Christenen in geheel Oost-Mongolië ernstig begint te vreezen. Zouden zij werkelijk allen zijn omgekomen — een der bladen schat hun aantal op 5500 —, dan is ook de dood der europeesche missionarissen zoo goed als zeker. Het *Journal de Bruxelles* heeft alreeds vernomen dat blijkens de laatste tijdingen wel degelijk *ook belgische missionarissen* onder de vermoorden zijn, ofschoon *te Pa kow enkel inlanders* ter dood gebracht zijn. — De protestantsche zendelingen van Tsun Hoa, ten noord-oosten van Peking maar nog binnen den Grooten Muur, hebben die statie in allerijl verlaten, daar de plaatselijke autoriteiten hun geen toereikende bescherming konden beloven.—Volgens te Parijs bij den minister Ribot ingekomen *officieele* berichten, was tot dan toe alleen *zeker*, dat te San Che Kiu Tse de Christenheid is uitgeplunderd en dat daar een chineesch priester vermoord is.

Afrika. — In het koninkrijk Uganda, den christelijken negerstaat die als een bolwerk midden in het gebied der slavernij ligt, is de toestand treurig. Uit haat tegen de katholieke missionarissen (de Witte Paters), die teveel invloed op landszaken hebben naar den zin der Engelsche zendelingen, hebben de Protestanten zich met de Arabieren verbonden, om een nieuwe revolutie te veroorzaken. De Arabieren leenen zich hiertoe gaarne, omdat de tegenwoordige regeering hun den slavenhandel belet. — De Anglikanen arbeiden dus met de Muzelmannen aan den triomf der slavernij!

Bovenstaand bericht is van de *Westfalische Merkur*, aan welke het in een brief uit Zanzibar, van den 3 November, uit zeer goede bron is gemeld.

— De koning van Dahomey heeft eene nieuwe ridderorde, de ster van Porto-Novo, ingesteld, om zijne bereidvaardigheid te toonen tot het aannemen van Europeesche begrippen en wel onder leiding van Frankrijk! De decoratie bestaat uit een kruis, veel gelijkende op dat van het Legioen van Eer, maar met een zwarte ster in het midden, en wordt gedragen aan een blauw en rood lint. Het brevet vertoont de zinnebeeldige figuur van Frankrijk, bescherming verleenende aan eene knielende negervrouw.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 24 Dic:

París.— Cámara di diputadonan a consentí di prolongá e tratadonan di comercio vigente pa ainda un anja más.

Según nan ta bisa, conde di París tin idea di retirá di política después di próxima eleccionnan general na Francia.

Emperador di Austria ta gravemente maloe; él tin un fuerte ataque di *grippe*.

Londres.—Durante e última rebelión na China, nan ta calculá koe 1000 persona a ser asesiná, entre cristián i jioe di tera.

Neblina (tempoe oscuro) tabata asina pisá riba rio Tamise (rio na Inglaterra) koe nan mester a interrumpi navegación.

Duque di Devonshire a moeri.

Madrid.— Pronto e decreto real pa convocá Cortes, pa 11 Enero, lo parcé den courant oficial.

Gobierno lo proponé Cámaranan pa alargá duración dje tratádonan di comercio.

New-York.— E congreso disuelto pa Fonseca lo reuní awor na Rio Janeiro.

Ainda disgustonan ta continuá na Pernambuco, i esai ta proporcioná gobierno hopi dificultad.

Habana.— Conde Galarga, presidente di conservadornan cubano, a pidi su dimisión i él ta bolbe bai Spanja, pa motiboe koe él no por reorganizá e partido, apesar di su programa liberal i económico.

Cap Haitien.— Pa un imprudencia, magazina di polvo di arsenal a boelá. Te awor nan no a hayá sino 5 cadaver; número di victimanan mester ta mas, pasobra na momento dje explosión toer personal na e servicio ayí tabata presente.

25 Dic:

París.— Nan ta bisá koe emperador di Austria i di Alemania ta busca di convencé gobierno spanjó di drentá, no solamente den e alianza comercial, ma den él di política también. La reina regente ta opuesta na e di última.

Londres.— Courantnan ruso ta di opinión koe Francia ta obligá di toemá medida decisiva coe Bulgaria, i koe accion combiná di Francia i Rusia por trecé declaración di guerra di banda dje nacionnan di triple alianza.

Madrid.— Ministro di Colonia ta proponé di rebahá dos miljón fô di gastonan di guerra i marina.

New-York.— Durante e última rebelión na Pernambuco, a perecé 60 persona; después di dimisión dje gobernador orden a ser restablecé.

Un telegrama di Washington ta bisá koe Ministro di Marina ta prepará pa coemprá carbonería por si acaso bini un guerra coe Chili.

Mr. Steghan Elkins ta nombrá Ministro di guerra.

27 Dic:

Paris.— Relacionnan den Francia i Madagascar ta kibrá.

Nan ta aunciá morto di Monsenjor Freppel i di Mr. Wolff, crítico artístico.

Mr. Jules Simon ta na moeri.

Masjá víctima na Italia na consecuencia di fuerte tempestad di nieve.

Londres. — Vapor *Abysinia* di línea Guion a pegá na candela riba lamar; 18 pasahero i toer tripulación a ser salvá pa e vapor Spreear di línea North German.

Niebla ta awor asina pisá na Inglaterra koe toer tráfico, tantoe na lamar como na tera, ta suspendé.

Rumor ta circulá koe e tratado den Estados Unidos i Antiljanan lo causá el di últimonan un perhuicio di 90.000 libra esterlina den nan entrada.

Madrid.— Nan ta bisa koe gobierno ta bai suplicá Estados Unidos di aceptá un derecho di 10 i 15 por ciento riba e artículonan koe tin liber admisión según e último tratado: i koe nan lo establecé derecho riba productonan spanjó importá na isla di Cuba.

New-York. — Peso mejicano 73¾ cent fuerte.

30 Dic:

Paris.— Noticia di Roma ta bisa, koe Papa ta abatí di nobo i koe nan ta temé pa su vida.

Un telegrama después ta doená noticia más trankilizadora.

Senado a votá e proyecto di lei dje tratadonan di comercio.

Tin rumor ta circulá di un visita di emperador di Rusia na Febrero.

Londres.— Aviso oficial di matrimonio di príncipe Victor Albert ta publicá pa dia 28 Febrero.

Neblina ta continuá; toer negocio ta suspendé na e momento aki; elo rigoroso di estación a matá masjá hende.

Desgracia coe ferrocarril na Escocia; dos persona a sali heridá.

Na consecuencia di un grito falso di candela den un teatro, susto a matá diez persona i haci masjá tantoe sali heridá.

Embahador di Francia i e promer ministro, Sr. Canovas, tabatin un entrevista riba e tratado di comercio entre Francia i Spanja.

Tabatin un tempestad fuerte den Mediterraneo; nan ta anunciá perdemente di masjá barcoe.

New-York.— Dos tren expreso a dal coe otro cerca New-York, causando 11 víctima i 3 hende heridá.

Nan ta bisa koe e dificit di presupuesto di provincia Quebec, pa anja pasá, calculá pa e ministro Mr. Mercier pa suma di 600.000 peso, ta resultá awor 2.200.000 peso.

Según noticia Chili; presidente Montt a toemá mando i nan a instaléle. Ausencia di ministro di Estados Unidos a ser notá.

E presidente ta ofrecé amnistia pa toer e partidarionan di Balmaceda.

Union di Companjero di San Hose.

E koe ta suscribí ta pone na conocementoe di público, koe é ta acepta suscrision riba e sigiënte courantnan-aki di Holanda i tambe é ta encargé pa importa cualkier boeki moral; como boeki di Misa, di Historia, Diccionario etc., na un condicion hustoe:

Kath. Illustratie, coe lámina *f* 7,26
„ *Missiën* „ „ „ 9,—
Vóór honderd jaren, historia di Revolución Francés.......... *f* 3,—
Geschiedvervalsching, un refutacion di toer kiko ta trecé contra Religion Católica.............. *f* 5,50
Dompertje, un di e mihó courantnan político i intelectual......... *f* 1,76
Kath. Gids, pa anja 12 tomo „ 7,21
Leesbibliotheek voor Chr. Huisgezinnen 12 tomo.............. *f* 6,75
Huisgezin, un di mihó courantnan di Holanda : *un bez pa seman..* *f* 3,75
Idem. *dos bez pa seman....* „ 6,50
Idem. *tres bez pa seman.....* „ 9,25
Obranan di Jan Holland, di Leo Taxil i di Stanley, etc. segun calidad di boeki.

Tesorero,
AURELIO ALVAREZ.

NADIE QUIERE SEMEJANTE ANILLO.

—— o ——

POR mas de cien años una cierta familia de trabajadores, que vivía en Paris, ha venido suicidándose. De padre á hijo y de madre á hija ha descendido un anillo de oro, que se ha encontrado en el dedo de cada uno de estos suicidas despues de muertos. El año pasado se trajo á la *Morgue* el cadaver de un joven, que se había suicidado y que tenía en el dedo el fatal anillo de oro. Este era el último de su raza. El anillo se enteró con el cadaver y nadie que sepa la historia se atreverá á quitárselo.

La afeccion mental de este familia procedia de un antepasado lejano y fué haciéndose más intensa conforme se fué reconociendo hasta llegar á ser una fuerza irresistible, y se aceptaba el anillo como la obligación de que el que lo poseía, se suicidara siguiendo el ejemplo del que ántes lo había llevado. Esta clase de manía se origina generalmente en un desarreglo del sistema nervioso, y que a su vez procede de anemía ó probeza de sangre, uno de los resultados de nutricion defectuosa.

Una carta reciente de un caballero que vive en Norfolk contiene lo siguiente: *Deseaba la muerte. Tenia miedo de la noche. Tenía miedo de estar solo y aborrecía la sociedad. Temía que en una de esas horas de depresion y aburrimiento atentaría á mi vida con mis propias manos, sabiendo que muchos lo han hecho con igual motivo.* Las horas de la noche eran para él horas de terror segun él dice. Se volvía y revolvía en la cama, pensando si podria amanecer de nuevo. En este caso no eran remordimientos de conciencia, puestos que no había cometido ningun delito: la causa es puramente física; sin embargo, muy general en Inglaterra, indigestion arrastrando su larga cadena de consecuencias y entre ellas el desarreglo nervioso.

Dice que la piel y los ojos habian perdido hacía años su color, y con frecuencia estaban de un color amarillo fantástico y repugnante. Esto se debía á la presencia de la bilis en la sangre y en los tejidos, en donde nada tenía que hacer. Pero como el hígado torpe y débil no podía deshacerse de ella, no había otro resultado posible que el que experimentaba nuestro amigo. Con frecuencia le dolía la cabeza, como si los enemigos hubieran establecido en ella un obrador, y unos dolores se sucedían á otros en todo su cuerpo, como si tuviera por lo menos la mitad de las enfermedades, de que se ocupan los libros populares de medicina.

Una cosa y solamente una tenía la culpa de todos estos males, es decir, la ponzoña llevada á la sangre por el alimento, descompuesto en el estómago y los intestinos. Los pies fríos, la pérdida de apetito y ambicion, la depresion mental, la sensacion de causancio, el mal gusto de boca, tos seca, mareos, palpitacion, debilidad son polluelos que se han criado en un mismo nido, y la madre es siempre la indigestion.

El tiempo pasa de cualquier modo como siempre, ya riamos, ya lloremos, y este hombre se llegó á cansar de una vida tan penosa. Deseaba llegar al fin, lo que no es de extrañar. La última carilla de la carta está escrita de otra manera. Dice: "Cuando me acuerdo de lo que era y de lo que soy, á penas puedo comprender el cambio. Hace seis meses que estoy tomando una preparacion llamada Jarabe curativo de la Madre Seigel, que ha operado una revolucion completa en toda mi economía. Uno de mis arrendadores me lo recomendó y lo he probado por darle gusto. Ahora lo alabo yo y doy gracias al que lo hace y lo anuncia. Mis trabajos han terminado, y á los 57 años me siento tan lijero, alegre y animado como un muchacho en sus vacaciones. Digo á los médicos que una vieja enfermera alemana los ha derrotado en su carrera, y en cuanto á mí se retiere, no me lo pueden negar. Ya no me asaltan pensamientos horribles de suicidio por encontrar muchos placeres en la vida. Mi agradecimiento no puede expresarse."

El autor de esta carta consiente en que se publique todo lo que llevamos impreso, pero no quiere que se haga uso de su nombre al menos por ahora por razones que debemos respetar, pero la sinceridad evidente de la historia llevará el convencimiento á toda persona despreocupada.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Venezuel.		Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	Oct.	28	Nov.	7	Nov.	18	Nov.	28	Dec.	9	Dec.	19
Komt aan te CURAÇAO	Nov.	4	„	14	„	25	Dec.	4	„	16	„	26
Vertrekt van „	„	5	„	16	„	26	„	5	„	17	„	28
Komt aan te PTO. CABELLO	„	6	„	17	„	27	„	6	„	18	„	29
Vertrekt van „	„	6	„	17	„	27	„	7	„	18	„	29
Komt aan te LA GUAYRA..	„	7	„	18	„	28	„	8	„	19	„	30
Vertrekt van „ ..	„	11	„	21	Dec.	2	„	12	„	23	Jan.	2
Komt aan te PTO. CABELLO	„	12	„	22	„	3	„	13	„	24	„	3
Vertrekt van „	„	12	„	23	„	3	„	14	„	24	„	4
Komt aan te CURAÇAO	„	13	„	24	„	4	„	15	„	25	„	5
Vertrekt van „	„	14	„	25	„	5	„	16	„	26	„	6
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	15	„	26	„	6	„	17	„	27	„	7
Komt aan te NEW-YORK..	„	21	Dec.	3	„	12	„	23	Jan.	3	„	13

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Nov.	15	Nov.	26	Dec.	6	Dec.	17	Dec.	27
Komt aan te MARACAIBO......		16		27		7		18		28
Vertrekt van „		22	Dec.	2		13		23	Jan.	3
Komt aan te CURAÇAO........		23		3		14		24		4

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO.....	Nov.	15	Nov.	25	Dec.	6	Dec.	16	Dec.	27
Komt aan te CORO...........		16		26		7		17		28
Vertrekt van „		23	Dec.	3		14		24	Jan.	4
Komt aan te CURAÇAO.......		24		4		15		25		5

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

AVISO

Prentjenan bonita koe ta sirbi pa recuerdo di recibimentoe di S. Sacramentoenan di Bautismo, di promer S. Comunion i di Confirmacion coe lugar habrí pa baci anotacionnan, Muy Rev. Pastornan por haja cerca

A. ALVAREZ.
Thes. St. Josephs Gezellen Vereniging

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.